

Дамян Дамянов

Гърмял барабанът...

Гърмял барабанът, гърмял барабанът.
Прегракнал и блед кехаята четял:
– За всеки шумкарин предаде и хванат –
по сто хилядарки и златен медал!
Не сто хилядарки, за сто кални гроша
Предателят чер би баща си продал!
А в мрака се веел бунтарски и рошав
Перчем партизански – и звезден, и цял!
...И плъпнали в мрака душман-бегликчии
с готова кесия, с готова кама.
А пък главите на мъжките шии
Пак факелно грели над тази земя.
Гърмял барабанът със удари тъпи,
А вятърът, вятърът, страшният, вил:
„Главите на моите юнаци са скъпи!
Нямате толкоз пари за глави!“
Гърмял барабанът...
И днес вдън душата
Гърми, та се къса! И чувам това:
„Сто хиляди лева ти струва главата!
Сто хиляди лева!... И твоята глава!“
И страшно ме гложди в сърцето въпроса:
Щом те са умрели за мене, уви,
Главата, която на плещите нося,
заплаща ли всичките техни глави?

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8013>]